

F.t.l. vedr. veterinærvesenet m.v.

fastsætte de nødvendige bestemmelser, jfr. herved de almindelige bemærkninger, ved bekendtgørelse i lighed med Indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 603 af 17. december 1976 om EF-statsborgeres adgang til udøvelse af lægegerning i Danmark og nr. 195 af 10. maj 1979 om EF-statsborgeres adgang til at udøve virksomhed som sygeplejerske i Danmark. Det følger af bestemmelsens placering, at disse dyrlæger ikke skal opfylde kravene i stk. 3 om sprogkundskaber og om aflæggelse af dyrlæge-løfte.

Det er en selvfølge, at autorisationen som dyrlæge skal tilbagekaldes, såfremt den tilbagekaldes eller bortfalder i hjemlandet.

Til nr. 3

Der søges herved defineret, hvad der skal forstås ved praktiserende dyrlæge. Samtidig fastsættes, at praktiserende dyrlæger skal registreres som sådan i veterinærdirektoratet. Da dyrlægerne registreres i direktoratet, når de autoriseres, forventes bestemmelsen ikke at ville medføre merarbejde af betydning.

Til nr. 4

Pligten til at medvirke ved den offentlige bekæmpelse begrænses til at omfatte de praktiserende dyrlæger; men pligten omfatter også specialpraktiserende dyrlæger og dyrlæger ansat i organisationer m. m.

Til nr. 5

Der henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvorefter en forsvarlig lægemiddelordination bør hvile på den ordinerende dyrlæges kendskab til besætningen og sygdomsudbredelsen.

Til nr. 6

Bestemmelsen indsættes af tekniske grunde med henblik på ved revision af de gældende regler om anvendelse af lægemidler m.v. til dyr at kunne udstede alle fornødne bestemmelser med hjemmel i en lov, dyrlægeloven.

Til nr. 7

Ændringen er en følge af den ændrede affattelse af § 5.

Til nr. 8

Bestemmelsen er en følge af den foreslåede § 15 a, hvorefter en dyrlæge kan fraskrive sig retten til at udøve en del af virksomheden som dyrlæge.

Til nr. 9

Der henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvoraf fremgår at det er fundet nødvendigt at kunne fratage retten til at ordinere, distribuere og dispensere, såfremt dyrlægen groft tilsidesætter bestemmelserne for ordination m.v. af receptpligtige lægemidler til dyr.

Til nr. 10

Bestemmelsen er alene en teknisk revision som følge af den foreslåede § 11 a.

Til nr. 11

Der henvises til de almindelige bemærkninger om muligheden for, at dyrlægen selv fraskriver sig autorisationen, således at det ikke er nødvendigt at fratage ham denne i henhold til dyrlægelovens §§ 12-13.

Til nr. 12

Ved ændringen udvides bestemmelsen i § 18, stk. 1, således at landbrugsministeriet altid skal give tilladelse til oprettelse og drift af private laboratorier, som erhvervsmæssigt påtager sig at foretage diagnostiske laboratoriemæssige undersøgelser for andre med henblik på konstatering af husdyrsygdomme.

Det er dog ikke tanken, at der altid skal gennemføres en dyberegående undersøgelse af de nævnte laboratorier, forinden der gives tilladelse. Det vil imidlertid være en betingelse, at laboratoriet ledes af en autoriseret dyrlæge, og at virksomheden kan udøves på et forsvarligt fagligt grundlag.

Efter forslaget vil det fortsat være muligt for en dyrlæge uden tilladelse at foretage diagnostiske laboratorieundersøgelser på dyr, han selv har under behandling.

De af veterinærdirektoratet i henhold til bekendtgørelse nr. 189 af 24. maj 1962 om bekæmpelse af og kontrol med mastitis hos kvæget, godkendte laboratorier falder ligeledes uden for § 18, stk. 1.

I stk. 3 og 4 er givet hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser om laboratoriernes indretning og drift og om tilsyn med sådanne laboratorier samt med virksomheder, der fremstiller vacciner og sera.

Til nr. 13

Ved lov nr. 178 af 21. maj 1973 indsattes § 7 a i dyrlægeloven. Forslaget har alene til hensigt at præcisere, at overtrædelse af § 7 a også kan straffes i medfør af § 19, stk. 1.

Til nr. 14